

Vesmírný koráb

Arakain

Vplouvá s kormidlem cínovým
koráb bez plachet, co za noci
hvězdám půjčuje svou zář.
Bloumá v řetězech stříbrných
tulák vesmírem, co nemá cíl,
v krajkách měsíců má stráž.

Skrývá spojení v Blížencích,
světlem vybledlým pak zrcadlí
v cestách vzdálených svou tvář.
Nebýt osudem svázaný,
tichým obzorem trochu se vznýst,
k branám úplňků jít snáz.

Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.
Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.

Sám se ztrácí než se objeví
jednosměrných cest souznění,
o lepším zítřku dál sní.
Bloudí dálkou, nepoleví,
ve svých útrobách s nadějí
touží najít úsvit nových dní.

Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.
Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.
Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.
Na síle záleží, prolomit hráz,
pozemských zátěží mám se vzdát.